

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. Bruni, G. De Bellis un G. Palmieri)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1979. gada 6. decembra Astotās Direktīvas 79/1072/EEK par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem — kārtība pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajā valstī (OV L 331, 11. lpp.), 1. panta un Padomes 1986. gada 17. novembra Trīspadsmitās Direktīvas 86/560/EEK par dalībvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem — pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanas kārtība nodokļiem pakļautajām personām, kas nav reģistrētas Kopienas teritorijā, 1. panta pārkāpums — PVN atmaksāšana citā dalībvalstī vai trešā valstī reģistrētam nodokļa maksātājam, kuram ir pastāvīgs uzņēmums Itālijā

Rezolutīvā daļa:

1) Itālijas Republika attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa atmaksu nodokļa maksātājam, kurš reģistrēts citā dalībvalstī vai trešā dalībvalstī, bet kuram ir pastāvīgs uzņēmums attiecīgajā dalībvalstī, nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Padomes 1979. gada 6. decembra Astotās Direktīvas 79/1072/EEK par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem — kārtība pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajā valstī, 1. pantā un Padomes 1986. gada 17. novembra Trīspadsmitās Direktīvas 86/560/EEK par dalībvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem — pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanas kārtība nodokļiem pakļautajām personām, kas nav reģistrētas Kopienas teritorijā, 1. pantā, jo, tā uzliek par pienākumu nodokļa maksātājam, kurš reģistrēts citā dalībvalstī vai trešā valstī, bet kuram Itālijā ir pastāvīgs uzņēmums, un kurš attiecīgajā laika periodā Itālijā ir veicis preču piegādi vai sniedzis pakalpojumus, prasīt atmaksāt PVN priekšnodokli saskaņā ar minētajās direktīvās paredzētajām procedūrām, nevis to atskaitīt, ja preces vai pakalpojumi ir iegādāti nevis no pastāvīgā uzņēmuma, bet tieši no tās vietas, kurā atrodas šī nodokļa maksātāja galvenā uzņēmējdarbības vieta;

2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 16. jūlija spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Futura Immobiliare srl Hotel Futura, Meeting Hotel, Hotel Blanc, Hotel Clyton, Business srl/Comune di Casoria

(Lieta C-254/08) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2006/12/EK — 15. panta a) punkts — Izmaksu par atkritumu savākšanu nedalīšana atkarībā no to patiesā radīšanas apjoma — Saderīgums ar principu “piesārņotājs maksā”)

(2009/C 220/21)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prašītāji: Futura Immobiliare srl Hotel Futura, Meeting Hotel, Hotel Blanc, Hotel Clyton, Business srl

Atbildētāja: Comune di Casoria

Piedaloties: Azienda Speciale Igiene Ambientale (ASIA) SpA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvas 75/442/EK par atkritumiem (OV L 114, 9. lpp.) 15. panta interpretācija — Valsts sistēma, saskaņā ar kuru izmaksas par atkritumu savākšanu netiek sadalītas atbilstoši atkritumu radīšanai vai to uzglabāšanai, lai nodotu atkritumus savācējam vai uzņēmumam, kas ir atbildīgs par to savākšanu — Saderīgums ar “piesārņotājs maksā” principu

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvas 2006/12/EK par atkritumiem 15. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pašreizējā Kopienu tiesību stāvoklī tam nav pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā nolūkā finansēt sadzīves atkritumu apsaimniekošanu un apglabāšanu noteikts nodoklis, kas tiek aprēķināts, pamatojoties uz šī pakalpojuma lietotāju radīto atkritumu aprēķināto apjomu, nevis uz to atkritumu daudzumu, kuru šie lietotāji patiesām ir radījuši un nodevuši savākšanai;

⁽¹⁾ OV C 209, 15.08.2008.

Iesniedzējtiesai tomēr ir jāpārbauda, vai, pamatojoties uz tai zināmajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, attiecīgā nodokļa par

atkritumiem rezultātā vairākiem "īpašniekiem", šajā gadījumā viēnīcām, netiek noteiktas izmaksas, kuras acīmredzami ir nesamērīgas ar atkritumu, kurus tās spēj radīt, daudzumu vai raksturu.

(¹) OV C 209, 15.08.2008.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 16. jūlija spriedums (Sąd Rejonowy w Kościanie (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Tomasz Rubach

(Lieta C-344/08) (¹)

(Savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzība — Regulas (EK) Nr. 338/97 B pielikumā ierakstītās sugas — Šo sugu īpatņu likumīgas iegūšanas pierādījums — Pierādīšanas pienākums — Nevainīguma prezumpcija — Tiesības uz aizstāvību)

(2009/C 220/22)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy w Kościanie

Lietas dalībnieks pamata procesā

Tomasz Rubach

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sąd Rejonowy w Kościanie — Padomes 1996. gada 9. decembra Regulas (EK) Nr. 338/97 par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību (OV L 61, 1. lpp.), 8. panta 5. punkta interpretācija — B pielikumā minēto sugu eksemplāru likumīgas iegūšanas "pierādījuma" jēdziens

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1996. gada 9. decembra Regulas (EK) Nr. 338/97 par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību, 8. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādejādi, ka kriminālprocesā, kas ir ierosināts pret personu, kura ir apsūdzēta par šī noteikuma pārkāpumu, visi pierādīšanas līdzekļi, ko attiecīgās dalībvalsts procesuālās tiesības pieļauj līdzīgos procesos, principā ir pieņemami, lai spriestu par šīs regulas B pielikumā ierakstīto dzīvnieku sugu īpatņu iegūšanas likumību. Ņemot arī vērā nevainīguma prezumpcijas principu, šāda persona var izmantot visus šos līdzekļus, lai pierādītu, ka

šos īpatņus ir likumīgi ieguvusi atbilstoši minētajā noteikumā paredzētajiem nosacījumiem.

(¹) OV C 272, 25.10.2008.

Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 16. jūlija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-574/08) (¹)

(Iekšējais tirgus — Kapitāla brīva aprīte — Krāpšanas apkarošana un apkarošana nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas jomā)

(2009/C 220/23)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — V. Peere un P. Dejmek)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste (pārstāvis — D. Haven)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesību normu, kas vajadzīgas, lai izpildītu Komisijas 2006. gada 1. augusta Direktīvas 2006/70/EK, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2005/60/EK attiecībā uz politiski ietekmējamas personas definīciju un tehniskajiem kritērijiem vienkāršotām klienta uzticamības pārbaudes procedūrām un atbrīvojumam sakarā ar finanšu darbību, kuru veic reti vai ļoti ierobežotos apjomos (OV L 214, 29. lpp.), prasības, nepieņemšana vai nepaziņošana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2006. gada 1. augusta Direktīvas 2006/70/EK, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2005/60/EK attiecībā uz "politiski ietekmējamas personas" definīciju un tehniskajiem kritērijiem vienkāršotām klienta uzticamības pārbaudes procedūrām un atbrīvojumam sakarā ar finanšu darbību, kuru veic reti vai ļoti ierobežotos apjomos, prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Belģijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

2) Belģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 44, 21.02.2009.